

რომანო გუარდინი

სახნაუდი და ნიშანი

რომანო გუარდინი

სასწაული
და
ნიჭიანი

თბილისი 2010

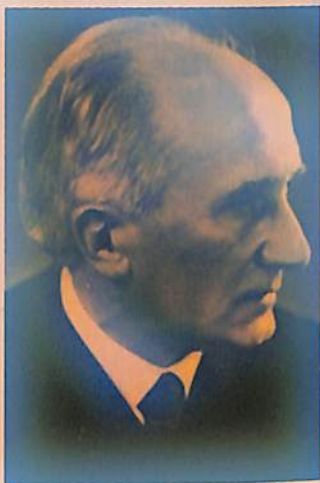
ROMANO GUARDINI
WUNDER UND ZEICHEN
W rzburg 1959 (Mainz 1991)

გერმანულიდან თარგმნა
ვიქტორ რცხილაძე

შინაარსი

წინასწარი შენიშვნა	5
საკითხის დასმა	7
სასწაული, როგორც ბუნებრივი შესაძლებლობის გადაღახვა	13
ბუნება და ბუნების კანონი.	15
ღმერთკაცის რეალობა	30
სასწაული და სამყაროს ერთიანობა	39
სასწაული, როგორც ნიშანი	49
ნიშანი და მისი შინაარსი	51
წამყვანი კავშირი	62
ლურდი.	80

რომანო გუარდინი,
 1885-1968; პედაგოგიური
 მოღვაწეობა ბონის,
 ბერლინის, ტიუბინგენის და
 მიუნხენის
 უნივერსიტეტებში, სადაც
 იგი 1948 წლიდან
 პენსიაზე გასვლამდე
 ქრისტიანული
 მსოფლმსედელოებისა და
 რელიგიის ფილოსოფიის
 კათედრას
 ხელმძღვანელობდა.

სასწაულზე საუბარი ადამიანისათვის, თვით
 „განათლებული“ მორწმუნისათვის, ამიერიდან უცხო
 გახდა. ჩვენი აზროვნება ძალზე განისაზღვრა სულ
 ასალ-ასალი შესედულებებით, ეგრეთ წოდებულ,
 ბუნების კანონებში, და ამის შესაბამისად, სასწაული
 ითვლება „ბუნების კანონების“ დარღვევად.
 რომანო გუარდინი, ამის საპირისპიროდ, ადგენს
 ნამდვილი ბიბლიური სასწაულის ცნებას: ღმერთის,
 როგორც სასწაულებრივად განცდილი მოქმედება,
 არასოდეს ხდება საგანთა შინაგანი ქეშმარიტებისა და
 თვითმყოფადობის საწინააღმდეგოდ.
 მაგრამ, მეორე მხრივ, სამყარო მთლიანობაში არ უნდა
 იყოს შექანისტურად გაგებული, არამედ - როგორც
 მუდმივად ქმნადი ღვთის ხელში.
 სასწაულის ნამდვილ განზომილებას წარმოადგენს
 ნიშანი: არა ნეიტრალური შემთხვევა, არამედ - ღვთის
 მოწოდებითი დასწრება, რომელიც ყოველთვის
 პიროვნულ „შენ“-ს გულისხმობს.